

Regeling betreffende het vorderen van zaken door de
landsoverheid
(Vorderingswet)

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Nr. 1

ONTWERP VAN WET

Nr. 2

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet houdende regeling betreffende het vorderen van zaken door de landsoverheid (Vorderingswet).

De toelichtende memorie, die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Soestdijk, 25 oktober 1958.

JULIANA.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is een nieuwe regeling vast te stellen betreffende het vorderen van zaken door de landsoverheid;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. 1. Deze wet verstaat onder zaken zowel lichamelijke als onlichamelijke, zowel roerende als onroerende zaken.

2. Deze wet verstaat onder zaken niet:

a. alle vaartuigen, hoe ook genaamd en van welke aard ook, welke worden gebruikt voor de vaart ter zee of daartoe bestemd zijn;

b. goud, edele metalen, betaalmiddelen, geldswaardige papieren, vorderingen en effecten, als bedoeld in artikel 5 van het Deviezenbesluit 1945 (*Stb.* F 222), alsmede documenten, waarin zodanige vorderingen zijn belichaamd.

Artikel 2. De toepasselijkheid van deze wet wordt beperkt door de in het volkenrecht erkende uitzonderingen.

Artikel 3. 1. Wij kunnen, indien buitengewone omstandigheden dit naar Ons oordeel noodzakelijk maken, aan alle Onze Minister de bevoegdheid verlenen in het belang van tot hun zorg behorende aangelegenheden ten behoeve van de Staat, andere lichamen of personen het eigendomsrecht op of een recht tot gebruik van zaken te vorderen.

2. De voordracht tot zodanig besluit wordt Ons gedaan door Onze Minister-President.

3. Ons besluit treedt in werking terstond na de uitgifte van het *Staatsblad*, waarin het wordt geplaatst.

4. Na het in werking treden van Ons besluit bieden Wij zo spoedig mogelijk aan de Staten-Generaal een ontwerp aan van een wet, strekkende tot het doen voortduren van de verleende bevoegdheid tot een in dat ontwerp vermeld tijdstip. Indien het wetsontwerp wordt ingetrokken of verworpen, trekken Wij Ons besluit terstond in.

Artikel 4. Beschikkingen, waarbij een Onzer Ministers machtiging verleent namens hem vorderingsbeschikkingen te ondertekenen, worden aan de gemachtigden uitgereikt, dan wel in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 5. 1. Onze Ministers gaan niet tot vordering over dan in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken.

2. Alvorens een beslissing omtrent vorderingen te nemen pleegt Onze Minister van Economische Zaken overleg met Onze Ministers, tot wier zorg belangen, die door de vorderingen kunnen worden geraakt, behoren, tenzij de vereiste spoed dit niet toelaat.

Aan
de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Artikel 6. In vorderingsbeschikkingen kan aan daarbij aangewezen personen de verplichting worden opgelegd, om, voor zover hun dat feitelijk en rechtens mogelijk is, op de daarbij aangegeven plaats en tijd aan degene, te wiens behoefte de vordering geschiedt, de feitelijke mogelijkheid tot uitoefening van het gevorderde recht te verschaffen.

Artikel 7. In beschikkingen tot vordering van een recht tot gebruik van een zaak wordt de inhoud van dat recht omschreven.

Artikel 8. 1. Ingeval de vorderingsbeschikking door een gemachtigde is ondertekend, vermeldt zij de naam en de functie van de ondertekenaar alsmede de beschikking, waarbij de machtiging is verleend.

2. Het niet inacht nemen van het eerste lid brengt nietigheid van de beschikking mede indien op deze nietigheid binnen één maand nadat de vordering is gedaan, een beroep wordt gedaan. Zodanig beroep kan niet worden gedaan door de Staat, noch door degene, te wiens behoefte de vordering is geschied.

Artikel 9. 1. Een exemplaar van de vorderingsbeschikking wordt verstrekt:

a. aan de eigenaar, de zakelijk gerechtigde, de pachter, de huurder, de huurkoper, degene die executoriaal beslag heeft gelegd en — zo de zaak tot zekerheid in eigendom is overgedragen — de houder van de zaak, voor zover zij bekend zijn;

b. indien de vordering ten behoeve van een ander dan de Staat geschiedt, aan deze ander;

c. bij toepassing van artikel 6 aan ieder der krachtens dat artikel aangewezen personen;

d. aan degene, in wiens feitelijke macht de zaak wordt aangetroffen;

e. aan de burgemeester der gemeente, waar de zaak wordt aangetroffen.

2. Ingeval van vordering van het eigendomsrecht op of een recht tot gebruik van tot een zelfde groep behorende zaken, die bij verscheidene personen aanwezig zijn, kan de afgifte der beschikking overeenkomstig het eerste lid worden vervangen door een algemene bekendmaking daarvan. De beschikking wordt dan tevens zo spoedig mogelijk in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

3. Van vorderingsbeschikkingen, die niet door Onze Minister van Economische Zaken zijn vastgesteld, wordt aan deze afschrift gezonden.

Artikel 10. 1. Onze Minister, die een vordering heeft gedaan, kan aan degene, te wiens behoefte zij is geschied, de feitelijke mogelijkheid tot uitoefening van het gevorderde recht verschaffen.

2. Hij kan het uitoefenen van deze bevoegdheid opdragen aan daartoe schriftelijk door hem aangewezen personen.

3. Deze personen hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, waarvan betreding voor de vervulling van hun taak nodig is. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

4. In woningen treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan krachtens een bijzondere last van Onze Minister, die de vordering heeft gedaan. Van het binnentreden maken zij binnen tweemaal vierentwintig uur proces-verbaal op, waarin van het tijdstip van het binnentreden en van het daarmee beoogde doel melding wordt gemaakt. Zij dragen zorg, dat een afschrift van het proces-verbaal onverwijld aan de bewoner wordt uitgereikt.

Artikel 11. 1. Ingeval het eigendomsrecht op een zaak is gevorderd, gaat dit op degene, te wiens behoefte de vordering is geschied, over op het tijdstip, waarop hij de feitelijke mogelijkheid tot uitoefening van dat recht verkrijgt, of, zo hij deze

reeds heeft, op het voor dat geval in de vorderingsbeschikking te bepalen tijdstip.

2. De in artikel 60 der *Ontheingingswet (Stb. 1851, 125)* bedoelde lasten en belastingen, waarmede de zaak is bezwaard, gaan bij de eigendomsovergang over op degene, te wiens behoefte de vordering is geschied. Overigens gaat de eigendom vrij van alle op de zaak rustende lasten en rechten over, tenzij in de vorderingsbeschikking anders is bepaald.

Artikel 12. Ingeval een recht tot gebruik van een zaak is gevorderd, ontstaat dit recht voor degene, te wiens behoefte de vordering is geschied, op het tijdstip, waarop hij de feitelijke mogelijkheid tot uitoefening van dat recht verkrijgt, of, zo hij deze reeds heeft, op het voor dat geval in de vorderingsbeschikking te bepalen tijdstip.

Artikel 13. 1. Zodra als gevolg van een vordering het eigendomsrecht is overgegaan of een recht tot gebruik is ontstaan, wordt daarvan door Onze Minister, die de vordering heeft gedaan, zo spoedig mogelijk een bewijsstuk opgemaakt.

2. Het bewijsstuk verwijst naar de vorderingsbeschikking en bevat zo nodig de voor het bijhouden van het betrokken openbare register nodige gegevens, voor zover deze niet in de beschikking staan. Indien de feitelijke mogelijkheid tot uitoefening van het gevorderde recht is verschaft met toepassing van artikel 10, wordt hiervan in het bewijsstuk melding gemaakt.

3. Een exemplaar van het bewijsstuk, mede ondertekend door degene, te wiens behoefte de vordering is geschied, wordt, zo mogelijk, verstrekt aan ieder dergenen, aan wie een exemplaar van de vorderingsbeschikking is verstrekt. Van bewijsstukken, die niet door Onze Minister van Economische Zaken zijn opgemaakt, wordt aan deze afschrift gezonden.

Artikel 14. Ingeval het eigendomsrecht op een zaak is gevorderd, verstrekt Onze Minister, die de vordering heeft gedaan, zo spoedig mogelijk aan de bewaarder van het betrokken openbare register een exemplaar van de vorderingsbeschikking en van het krachtens artikel 13 opgemaakte bewijsstuk. De bewaarder tekent op grond daarvan de wijzigingen aan, die ingevolge artikel 11 uit de vordering voortvloeien met betrekking tot het in het register gestelde.

Artikel 15. 1. Degene, te wiens behoefte de vordering is geschied, is gehouden de eigenaar, de zakelijk gerechtigde, de pachter, de huurder, de huurkoper, degene, die executoriaal beslag heeft gelegd en — zo de zaak tot zekerheid in eigendom is overgedragen — de houder van de zaak, voor zover zij schade lijden, schadeloos te stellen. De aanspraak van de eigenaar ener tot zekerheid in eigendom overgedragen zaak, van de pand- of hypotheekhouder en van de beslaglegger wordt, voor zover mogelijk en bij gedeeltelijke vordering in evenredigheid daarmede, uit de aan de houder, onderscheidenlijk de eigenaar der zaak toegekende schadeloosstelling voldaan.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld omtrent de schadeloosstelling; hierbij worden de artikelen 40—49 van de *Ontheingingswet* zoveel mogelijk gevolgd.

3. De Staat is voor de betaling van de schadeloosstelling mede aansprakelijk.

Artikel 16. 1. Het bedrag van de aan iedere rechthebbende te betalen schadeloosstelling wordt, zo mogelijk, door Onze Minister, die de vordering heeft gedaan, degene, te wiens behoefte de vordering is geschied, en de rechthebbende in onderling overleg vastgesteld.

2. Nadat overeenstemming is bereikt, wordt een bewijsstuk, waarin het overeengekomene wordt vastgelegd, opgemaakt en door degenen, die aan het overleg hebben deelgenomen, ondertekend. Van dit bewijsstuk ontvangt elk een exemplaar.

Artikel 17. De vaststelling van het bedrag van de schadeloosstelling, te betalen aan rechthebbenden met wie daarover geen overeenstemming is bereikt of die niet aan het overleg hebben deelgenomen, geschiedt:

- a. zo het betreft vordering van het eigendomsrecht op een onroerend goed, al dan niet tezamen met andere zich daarop bevindende of daarbij behorende zaken, door de arrondissementsrechtbank, binnen wier rechtsgebied het goed is gelegen;
- b. in andere gevallen door de kantonrechter, binnen wiens kanton de vordering is gedaan.

Artikel 18. 1. Het bedrag van de in artikel 17 bedoelde schadeloosstelling wordt door de rechter vastgesteld op verzoek van de rechthebbende, van degene, te wiens behoefte de vordering is geschied of van Onze Minister, die de vordering heeft gedaan. Het geding wordt door de verzoeker aanhangig gemaakt bij een in drievoud ingediend verzoekschrift, waarin de namen en woonplaatsen van de overige in dit lid bedoelde partijen zijn vermeld, alsmede het bedrag van de schadeloosstelling, waarvan vaststelling wordt verlangd.

2. Indien het verzoekschrift aan de kantonrechter is gericht, bepaalt deze de dag en het uur waarop de zaak ter terechtzitting zal dienen; indien het aan de arrondissementsrechtbank is gericht, bepaalt de rechtbank de dag waarop de zaak ter rolle zal worden uitgeroepen. Bedoelde dag zal niet later mogen worden gesteld dan drie weken na die, waarop het verzoekschrift ter griffie is ontvangen.

3. De griffier geeft bij aangetekende brief van deze dagbepaling kennis aan de verzoeker en aan de overige partijen. Tussen de dag, waarop deze kennisgeving is verzonden en de in het tweede lid bedoelde dag moeten tenminste veertien dagen verlopen. Bij de kennisgeving aan de overige partijen wordt een afschrift van het verzoekschrift gevoegd.

4. De in het derde lid bedoelde kennisgeving heeft ten opzichte van partijen de kracht van een dagvaarding.

5. Tegen het vonnis is uitsluitend beroep in cassatie toegelaten.

6. De bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn op het geding van toepassing voor zover daarvan bij deze wet niet is afgeweken.

Artikel 19. 1. Degene, die als gevolg van een vordering het eigendomsrecht op een zaak heeft verkregen, mag die zaak, zo zij onroerend is, binnen tien en, zo zij roerend is, binnen drie jaren daarna niet vervreemden, alvorens haar aan degene, die als gevolg van de vordering het eigendomsrecht heeft verloren, te koop te hebben aangeboden tegen een prijs, te bepalen in onderling overleg, dan wel bij gebreke van overeenstemming door de rechter, die in geval van vordering van de zaak bij gebreke van overeenstemming over het bedrag der schadeloosstelling tot vaststelling daarvan bevoegd zou zijn.

2. Het niet inacht nemen van het eerste lid heeft geen gevolg ten aanzien van de rechtsgeldigheid van de vervreemdingsovereenkomst.

3. Indien bij een vorderingsbeschikking is vermeld, dat de vordering mede beoogt degene, te wiens behoefte gevorderd wordt, in de gelegenheid te stellen het goed te vervreemden, is het eerste lid niet van toepassing.

Artikel 20. 1. Onze Minister, wie het rechtstreeks aangaat, kan een als gevolg van een vordering ontstaan recht tot gebruik van een zaak, waarvan de duur in de vorderingsbeschikking niet aan een termijn is gebonden, met een termijn van zes maanden beëindigen.

2. Hij kan een als gevolg van een vordering ontstaan recht tot gebruik van een zaak zonder inachtneming van enige termijn beëindigen, indien gebleken is, dat degene, voor wie het recht is ontstaan, en de eigenaar van de zaak daartegen geen bezwaar hebben.

3. De artikelen 4 en 8 zijn van overeenkomstige toepassing.

4. Een exemplaar van de beschikking wordt afgegeven aan degene, wiens recht wordt beëindigd, en aan de eigenaar van de zaak.

Artikel 21. Een als gevolg van een vordering ontstaan recht tot gebruik van een zaak, dat nog bestaat bij het vervallen van de bevoegdheid, krachtens welke die vordering is gedaan, blijft bestaan tot zes maanden nadat vorenbedoelde bevoegdheid is vervallen tenzij het eerder een einde neemt door het verstrijken van de termijn, waaraan zijn duur in de vorderingsbeschikking was gebonden of als gevolg van toepassing van artikel 20.

Artikel 22. 1. In alle gevallen, waarin een recht tot gebruik van een zaak is geëindigd, is degene, voor wie dat recht als gevolg van de vordering was ontstaan, verplicht aan de eigenaar van de zaak onverwijld de feitelijke mogelijkheid tot uitoefening van het recht te verschaffen.

2. Wanneer niet aan die verplichting is voldaan, verschaft Onze Minister, wie het rechtstreeks aangaat, op daartoe strekkend verzoek, zo nodig met behulp van de sterke arm, aan de eigenaar die feitelijke mogelijkheid. Artikel 10, tweede, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 23. 1. Zolang niet een krachtens artikel 3, eerste lid, vastgesteld besluit in werking is, kunnen Wij aan Onze Ministers van Oorlog en van Marine de bevoegdheid verlenen in het belang van de militaire verdediging en aan Onze Minister van Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming en Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie de bevoegdheid verlenen in het belang van de bescherming der bevolking, ten behoeve van de Staat of van andere met de behartiging van openbare belangen belaste lichamen het eigendomsrecht op of een recht tot gebruik van een of meer bij Ons besluit aangewezen onroerende goederen te vorderen. Wij nemen Ons besluit, de Raad van State gehoord. Om redenen van staatsbelang kunnen Wij het horen van de Raad van State achterwege laten.

2. De voordracht tot vaststelling van een besluit krachtens het eerste lid wordt Ons gedaan door Onze Ministers van Oorlog, van Marine of van Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming en Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie, wie het aangaat, tezamen met Onze Minister van Economische Zaken. Onze Minister van Economische Zaken pleegt, alvorens de voordracht mede te ondertekenen, overleg met Onze Ministers, tot wier zorg belangen, die door de vordering kunnen worden geraakt, behoren.

3. De voordracht wordt niet gedaan dan nadat gebleken is, dat de nodige beschikking over het onroerende goed niet of niet tijdig bij minnelijke overeenkomst verkregen kan worden.

4. De vorderingsbeschikking vermeldt het Koninklijk besluit, waarbij de bevoegdheid tot het doen der vordering is verleend.

5. De artikelen 4, 7, 8, 9, eerste en derde lid, 15—20 en 22 zijn van toepassing.

Artikel 24. In krachtens artikel 23 vastgestelde vorderingsbeschikkingen kan aan daarbij aangewezen personen de verplichting worden opgelegd, om, voor zover hun dat feitelijk en rechtens mogelijk is, op het tijdstip, waarop het gevorderde recht op het goed zal overgaan of ontstaan, aan degene, te wiens behoefte de vordering geschiedt, de feitelijke mogelijkheid tot uitoefening van dat recht te verschaffen.

Artikel 25. 1. Ingeval krachtens artikel 23 het eigendomsrecht op een onroerend goed is gevorderd, doet Onze Minister, die de vordering heeft gedaan, de beschikking overschrijven ten hypotheekkantore. Hij zendt daartoe zo spoedig mogelijk een exemplaar van de beschikking aan de betrokken bewaarder der hypotheeken. De beschikking bevat een aanduiding van de gevorderde percelen door middel van hun kadastrale kenmerken.

2. Door de overschrijving van de beschikking gaat het eigendomsrecht op het goed over op degene, te wiens behoeve de vordering is geschied. Artikel 11, tweede lid, is van toepassing.

3. Bij de overschrijving tekent de bewaarder tevens de wijzigingen aan, die ingevolge artikel 11, tweede lid, uit de vordering voortvloeien met betrekking tot het in het register gestelde.

Artikel 26. Ingeval krachtens artikel 23 een recht tot gebruik van een onroerend goed is gevorderd, ontstaat dit recht voor degene, te wiens behoeve de vordering is geschied, op het daarvoor in de vorderingsbeschikking te bepalen tijdstip.

Artikel 27. Onze Minister, die krachtens artikel 23 een vordering heeft gedaan, kan, zodra het gevorderde recht is overgegaan of ontstaan, aan degene, te wiens behoeve de vordering is geschied, de feitelijke mogelijkheid tot uitoefening van dat recht verschaffen. Artikel 10, tweede, derde en vierde lid, is van toepassing.

Artikel 28. Een als gevolg van een vordering krachtens artikel 23 ontstaan recht tot gebruik van een goed vervalt niet bij het in werking treden van een krachtens artikel 3, eerste lid, vastgesteld besluit.

Artikel 29. 1. Onze Ministers, aan wie krachtens artikel 3 of 23 vorderingsbevoegdheid is verleend, kunnen van een ieder inlichtingen en inzage van boeken en bescheiden verlangen, voor zover zij dit voor een goede uitvoering van deze wet nodig achten.

2. Zij kunnen het inwinnen van de inlichtingen, zomede het inzien van de boeken en bescheiden, opdragen aan daartoe schriftelijk door hen aangewezen personen.

3. Deze personen hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, waarvan betreding naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak nodig is. Zo nodig verschaffen zij zich toegang, alsmede inzage van boeken en bescheiden, met behulp van de sterke arm.

4. In woningen treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan krachtens een bijzondere last van Onze Minister, wie het rechtstreeks aangaat. Van het binnentreden maken zij binnen tweemaal vierentwintig uur proces-verbaal op, waarin van het tijdstip van het binnentreden en van het daarmee beoogde doel melding wordt gemaakt. Zij dragen zorg, dat een afschrift van het proces-verbaal onverwijld aan de bewoner wordt uitgereikt.

5. Zij die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn, kunnen zich verschonen van het geven van inlichtingen, doch uitsluitend voor zover betreft hetgeen hun in hun hoedanigheid is toevertrouwd. Zij kunnen voorts de inzage weigeren van boeken en bescheiden, voor zover hun plicht tot geheimhouding zich daartoe uitstrekt.

Artikel 30. Indien in deze wet geregelde onderwerpen in het belang van een goede uitvoering van de wet nadere regeling behoeven, kan deze geschieden bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 31. 1. Voor zover het voldoen aan een bij of krachtens deze wet opgelegde verplichting zou medebrengen, dat aan een bij of krachtens deze of een andere wet in het belang van de militaire verdediging of van de bescherming der bevolking opgelegde verplichting niet kan worden voldaan, is eerstbedoelde verplichting opgeheven.

2. Voor zover het voldoen aan een bij of krachtens deze wet in het belang van de bescherming der bevolking opgelegde verplichting zou medebrengen, dat aan een bij of krachtens deze wet in het belang van de militaire verdediging opgelegde verplichting niet kan worden voldaan, is eerstbedoelde verplichting opgeheven.

Artikel 32. 1. Hij die opzettelijk niet voldoet aan een hem bij of krachtens artikel 6, 22 of 24 opgelegde verplichting,

dan wel opzettelijk bewerkt, dat aan zodanige, een ander opgelegde verplichting niet wordt voldaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden.

2. Hij aan wiens schuld te wijten is, dat aan een verplichting als in het vorige lid bedoeld niet wordt voldaan, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden.

3. Hij die de krachtens artikel 29 van hem verlangde inlichtingen niet, niet volledig of niet naar waarheid verstrekt of niet inzage verleent van de boeken en bescheiden, waarvan krachtens dat artikel inzage is verlangd, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden.

4. Hij die een krachtens artikel 30 gegeven voorschrift overtreedt, wordt, indien deze overtreding uitdrukkelijk is aangemerkt als strafbaar feit, gestraft met geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden.

5. De in het eerste lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven, de in het tweede, derde en vierde lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 33. 1. Met de opsporing van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren, belast de door Onze Minister van Justitie in overeenstemming met Onze andere Ministers, wie het aangaat, daartoe aan te wijzen ambtenaren.

2. Krachtens het eerste lid vastgestelde beschikkingen worden in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 34. 1. Allen die betrokken zijn of zijn geweest bij de uitvoering van deze wet, zijn verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hun in hun hoedanigheid is bekend geworden, voor zover zij niet in die hoedanigheid tot mededeling daarvan bevoegd of verplicht zijn.

2. Hij die opzettelijk enig geheim schendt, hetwelk hij ingevolge het eerste lid verplicht is te bewaren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste zes duizend gulden.

3. Hij aan wiens schuld te wijten is de schending van enig geheim, hetwelk hij ingevolge het eerste lid verplicht is te bewaren, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

4. De in dit artikel strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

5. Indien een dezer feiten tegen een bepaalde persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klachte.

Artikel 35. 1. De Algemene Vorderingwet 1939 (*Stb.* 631) en de Algemene Vorderingsregeling 1944 (*Stb.* E 140) worden ingetrokken.

2. Titel IIIa zomede de artikelen 104 en 104 C van de Onteigeningswet vervallen.

3. Het Algemeen Vorderingsbesluit 1940 (*Verordeningblad* 110) vervalt.

Artikel 36. Ten aanzien van op grond van de Algemene Vorderingwet 1939 en het Algemeen Vorderingsbesluit 1940 gedane vorderingen blijft het bij en krachtens de artikelen 10 en 11 van die wet onderscheidenlijk de artikelen 9, 10 en 11 van dat besluit bepaalde van toepassing, behoudens dat met overeenkomstige toepassing van artikel 17 van deze wet de rechter in de plaats treedt van de krachtens die regelingen ingestelde commissies.

Artikel 37. 1. Een recht tot gebruik van een zaak, ontstaan als gevolg van een op grond van de Algemene Vorderingwet 1939 of het Algemeen Vorderingsbesluit 1940 gedane vordering en nog bestaande bij het in werking treden van deze wet, blijft bestaan tot zes maanden na dat in werking treden, tenzij het eerder een einde neemt krachtens bovengenoemde

wettelijke regelingen. Onze Minister, wie het rechtstreeks aangaat, kan die termijn eenmaal met ten hoogste zes maanden verlengen.

2. Artikel 22 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 38. Deze wet kan worden aangehaald als Vorderingswet, met vermelding van het jaar harer totstandkoming.

Gegeven

*De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,*

De Minister van Economische Zaken,

*De Minister van Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming
en Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie,*

De Minister voor Defensie,

De Minister van Justitie,

*De Minister van Onderwijs, Kunsten
en Wetenschappen,*

Artikel 39. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

De Minister van Financiën,

*De Minister van Volkshuisvesting
en Bouwnijverheid,*

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

*De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening,*

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

De Minister van Maatschappelijk Werk,